

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

ЦИЈЕНА:
За Црну Гору на годину 8 круна, на по године 4 круна.
За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 12 круна, на по године 6 круна.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
Претплата се прима само у год. и полугодишњим роковима.
Поједини број 20 хелера.

Претплата се плаћа поштом или лично у Цетињу, а ако је наручије, г. Перу Рамада новићу, К. Ц. агенту у Котор.
Допише се шљом Уредништву. Рукописи се не враћају.
За огласе плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет цифара по 4 хелера за први пут, а за сваки даљи пут по 2 хелера.

Власник: Државна Штампарија

Издази суботом

Главни уредник: Милош Живковић

СЛУЖБЕНИ ДИО.

РАСПИС

свима подручним управним властима.

Из појединих варијета, односно кријумчарења дувана, примјетно сам многе неправилности како у погледу процене дувана, коју дотични органи врше, тако и поступка приликом откривања кријумчарења, као и поступка од стране појединих, који дуван гаје. С тога, а на основу члана 65. закона о монополу, дајем шледећа упутства и објашњења:

1.

У члану 9. закона о монополу јасно је речено, да ће управа монопола изложити у својој канцеларији образец (мустре) дуванског лишћа, према којима ће се дуван разврћивати по класама, како би гајатељи — трговачки дувана могли унапријед знати: какве се врсте дувана захтијевају и по којој ће се цијени свака врста плаћати произвођачима.

Према овим законским наредбама, произвођачи имали би се у канцеларији монопола упознати са дотичним врстама дувана прије, но би свој дуван средили, и уједно им тај преглед би служио за поуку, да боље дуван уреде, а тим уједно и већу му криједност даду. Пренебрегавање тога прегледа ствара пометњу при сређивању дувана, а уједно и несугласицу око процене, чега не би било, кад би се произвођачи управљали према напутку, који им поменути члан 9. закона о монополу налаже.

У 2. ставу члана 11. истог закона речено је, ако молилац (произвођач) не мисли сам лично дуван гајити, дужан је у пријави, којом мли за доводу гајења дувана, да именује лице, коме је гајење дувана повјерио, а уједно и значи мјесто његова становања.

Додај се, да појединци дају земљу у наполицу другом, а да о томе не извјесте надлежну власт у смислу овог и претходног чл. 10. закона, а дотично лице, коме је земља под наполицу дата, потпуна кавни због кријумчарења дувана, те му се новца секвестира и давалац под закуп остаје без новца, пошљедица чега су протести и жалбе противу управе монопола због задржаног новца са наполице.

Да би се протести избјегли и појединци на доменути начин не би оштећени били, произвођачи су дужни, да у смислу процеса речених чланака закона (10. и 11.) поступају, а власти би требале, да произвођаче упућују, да се по закону управљају, јер се и у члану 18. закона изрично вели, да онај, који добије дозволу за сађење дувана, мора уз остало пријавити управи монопола и пројену лица, којима је гајење дувана повјерио.

По члану 20. и 21. закона о монополу, управа монопола дужна је, да преко једног или више чиновника изврши процену дувана, било док дуван расте, или за вршње кад се сређује. Преглед се врши у присуству произвођача или његова замијеника, а у случају, да се процијенљивачи и произвођач не сложе у процјени, обласни управитељ, на захтјев произвођача (гајатеља) или управе монопола, одређује вјештака, да процјену учини. Кад гајатељ на позив управин не би хтио доћи и присуствовати тој процјени, или послати замијеника, онда органи монопола врше процену сами, али у присуству два свједока, и у том је случају процјена обавезна за гајатеља.

Сувише по чл. 20. закона произвођачи су дужни, да на горњи начин процијенјену количину дувана предаду у своје врјеме управи монопола, а у случају, да се та количина ма којим узроком смањи, произвођач је дужан на врјеме пријавити управи монопола и тиме маћи са себе одговорност и казну, коју за тај недостатак до процијенјене количине имао би да претрпи у смислу 2. става чл. 54. закона о монополу, јер се по том 2. ставу као и трећем истог чланка сматра за кријумчара сваки произвођач, који не би предао онолику количину дувана у магазин монопола, колика је утврђена на начин у поменутом члану 20. и 21. закона.

Чланци 24. и 25. одређују, како и на који начин има да се врши предаја дувана у магазин управине, а чл. 26. и 27. како се врши проценја дувана, пошто се овај у магазин управин предаје.

Члан 28 како се исплата за предати дуван чини.

Извјесни примјери показују, да се у смислу наведених прописа нијесу управљали многи провајачи, а ни процену гдјека вршили дотични органи управине, пошљедица чега јебила подизање тужбе од стране управе, да се провајач у смислу наведеног чл. 54. као кријумчар казни, а од стране гајатеља, да је процје неправилна била, или да су равни слушајени утицали, да мању количину, од процијенјене, управи предаде.

Да би се у будуће избјегле наведене неправилности, па се и мање спорова дешавало; појединци се не излагали дангубама и трошковима, а властима се не давало сувише посла, има се најтачније поступити по наведеним прописима законским, а на име: 1.) Сваки онај, који би другом дао земљу у наполицу, или предао гајење дувана другом лицу, има то пријавити управи монопола на начин, како чл. 11. у вези са чл. 18. закона то прописује; 2.) Сваки произвођач дужан је, кад би ма којим случајем смањена била количина његова дувана, која је на начин у чл. 20. закона о монополу утврђена, да то по пропису 2. става овог члана достави управи монопола;

3.) Органи управе монопола за процену дувана одређени имају се у оба случаја — једном по чл. 20. и 21. закона, а другом по чл. 26. истог закона — најтачније управљати;

4.) Ако који гајатељ дувана не буде поступио, како то у претходним тачкама 1 и 2. наведеним чланцима прописује, његови протести неће имати никаква одзива, већ се жалба одбиши, а он поштом законекој казни, предвиђеној у чланку 54. закона о монополу;

5.) У случају, пак, да органи монопола не буду најтачније вршили процену у једном и другом поменутом случају, онако како то закон прописује, то ће возијев управин. — у првом случају, да се дотични, због недовољена онолике количине дувана, колико је процијенјена, казни по закону (чл. 54.), бити одбијен, — а у другом случају жалба појединца, да му је дуван мање процијенјен, бити уважена и накнада му се од кривца, за нетачно вршење закона, накнадити, без обзира, да ли се права врједности дувана може у моменту жалбе одредити.

II.

У члану 48. закона о монополу стављено је у дужност обласним управитељима, финансијским и племенским капетанима, предједницима варошких и сеоских општина, да се старају о извршењу закона и дотичних наредба, а нарочито оних, које се на кријумчарење односе.

У члану 49. истог закона речено је, да су поменути власти, као и друге, које су за ту сврху одређене, власне, а и дужне, да учине преглед и претачину станова и других јавних локала, а у случају сумње са довољним разлогом, могу пребрати и поједине личности на ма којем било мјесту црногорског земљишта.

У другом ставу овог члана (49) прописује се, како се има поступити са оним, који би силом или бјегством покушао да преглед спречи.

Члан 50. напомиње, како се има поступити при откриву кријумчарења и подносити тужбу.

Члан 61. наређује, да се онај, који не би био у стању да глобу плати, казни затвором према законима Књажевине и одређује, ко затвор изриче и како се овај издржава.

Члан 62. изрично вели, да ће се страни поданици, који се ухвате у кријумчарење уз претријену казну, предвиђену законом, још и пробрати из државе.

Члан 64. предвиђа наплату глоба и дугова од појединих лица.

Члан 64. у вези са чланом 45. закона напомиње, да ће сви државни чиновници, којима је стављено у дужност старати се о извршењу одредаба овог закона, бити кажњени од надлежног Министра а у случају већег немара предати се вишим властима на дисциплинарно суђење.

У сврху тачнијег схваћања наведених законских прописа и што правилнијег поступка при извршењу истих, наведене власти су дужне да поступају како шљедеће:

1.) Кад се у подручју сеоског кмета, било од стране истог, било од стране другог лица открије кријумчарење, кмет је дужин одмах то доставити племенском капетану и спровести му са кривцем дуван и све друге ствари, које су овом служиле као средство, да кријумчарење изврши.

Племенски капетан дужан је, да одмах то достави обласној управи, а у исто врјеме ствар узме у ишљећење и, по свршетку овога, спроведе обласној управи сва акта, кривце, дуван и друге ствари, које је од подручног кмета примио.

То исто чини и племенски капетан, а у варошима предједник општине и финансијски капетан, кад се на доставу другог или са њиховим знањем кријумчарење открије.

2.) Кад обласна управа прими акта од капетана, приступа прегледу, чини и потребна дошљећења, а по прописима општег поступка, и најпослије доноси образложено своје ријешење, које у случају незадовољства од стране скривљеног спроводи са свима актима министру унутрашњих дјела, а друге предмете: дуван и остала средства, помоћна за извршење кријумчарења, упућује управи монопола.

3.) Кад органи обласне управе, као и управе монопола сами открију кријумчарење, достављају ствар обласној управи, која поступа у смислу претходне тачке.

4.) Кад се у смислу чл. 49. закона о монополу чини претачина, то се ова има извршити:

а.) у мјестима, гдје је сједиште племенског капетана, врши је племенски капетан или његов замијеник са кметом дотичне општине;

б.) у осталим мјестима капетаније, кмет мјеста, гдје се претачина чини са два општинара, које кмет изабере;

в.) у варошима, које су обласна мјеста, врши је један од чиновника обласне управе са једним чланом општинске управе и довољним бројем жандара;

г.) у варошима, које нијесу обласна мјеста, врши је предједник општине или његов замијеник са једним одборником или поштом грађанином, кога предједник одабере, и довољним бројем жандара.

5.) У свим наведеним случајевима претачина се има извршити у присуству кућног домаћина или ако овај није присутан, или неће да присуствује, позваће се, као свједок још један поштен и угледан општинар

6.) Пошто се претачина сврши, начиниће се записник о исходу (результату) и овај потписати сви они, који су је вршили, а посебно домаћин куће, односно свједок, који је мјесто њега позвао

7.) Власт, која је ријешила, да се претачина изврши, не смије казати члановима комисије, гдје ће се претачина чинити, док не дођу на лице самог мјеста.

8.) Претачину треба вршити без притиска на на ког било и чувати осјетљивост, као и тајну фамилије

9.) Сеоски кметови и племенски капетани у оскудици нарочитијех жандара, употребити довољан број општинара.

10.) У случају, да се који од кријумчара почне одупирати или бјекати, органи, којима је у дужност стављено, да кривца ухвате, могу, кад виде да им друго средство не помаже, да употребе оружје, те одупирање или бјегство спрече.

11.) Ако је у једном кријумчарењу било више лица, казниће се сваки од њих по закону и то према учешћу, које је у дјелу имао, као и онај за чији је рачун или по чијем је налогу или наговору кријумчарење учињено.

12.) Онај, који би се ухватио, да прави или протура лажне завјезе и житове управе монопола, казниће се по пропису чл. 148. Кривичног Законика.

13.) Онај, који не би био у стању платити досуђену глобу, замијениће му се цета затвором по члану 315. Кривичног Законика; и

14.) Све наведене власти, којима је у дужност стављено, да пазе на тачно вршење прописа законских, како од стране појединих произвођача, тако и од органа, који надзор над послом воде, биће за сваки немар и злонамјерно пропуштање своје дужности најстрожије по закону кажњене.

Нека обласне управе у свом подручју објаве овај распис свима властима, којима је у дужност стављено, да на вршење за-

кона о монополу пазе; по потреби им га објасне, а саме се најављеније о извршењу његово старају, и по пријему истог ме извјесте.

Министар унутрашњих дјела:
Лабуд Гојанић.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВЈЕСТИ.

— Њихова Краљовска Височанства Књаз Господар и Књагиња Милена са Њиховим Височанствима Књагињицама Ксенијом и Вјером и пратњом кренули су јуче из Карлсбада у Беч гдје су присијели јутрос. Према извјештају г. др. Перавића, по доласку у Беч у стању болести Књаза Господара наступила је мала рецидива.

Експозе грофа Голуховског

У заједничким аустро-угарским делегацијама у Бечу аустро-угарски министар спољашњих послова гроф Голуховски прочитао је свој експозе о стању спољашње политике сусједне монархије.

Поред страховања од заплета, који су се у свијету у пошљедње врјеме јављали неколико пута — тиме је започео гроф Голуховски свој експозе — монархија је ипак спокојно могла гледати у своју будућност, пошто је с једне стране била обезбјеђена добрим и моћним пријатељствима, а с друге стране умјела је сама себи у свијету да прибави поштовање својом искреном, лојалном политиком, која служи искључиво одржању мира у свијету.

Еминентном јемству ва свјетски мир које је јемство садржано у непоколебљивим савезничким односима са Њемачком и исто тако повољним односима с Италијом, придружује се споразум Аустро-Угарске са Русијом у спорним тачкама источног питања. Споразум са Русијом већ је донио добар плод, и он обећава да ће у будућности учинити велике услуге одржању мира.

Послије тога у своме експозеу Голуховски опширно говори о реформној акцији у Македонији, ва коју миротешки програм остаје и на даље основица; истиче тврдоглавство Турске, која није хтјела да испуни захтјев Аустро-Угарске и Русије због чега се морала извршити демонстрација флотом, па тврди да реформно дјело напредује, јер су предузете енергичне мјере против комитетских чета. Опште стање у македонским вилајетима почело се поправљати јер и сама Турска енергично гони чете, чијем се тероризму и становништво опире. Али, да би се то жалосно стање могло радикално излијечити, потребно је лојално садејство свију на Балкану сусједних држава, којима су споразумне силе више пута чиниле представке, предочавајући им сву одговорност, која би на њих пала, ако би трпјеле роњења у оквиру својих граница. Иагледа да су у Софији, Београду и Атини схватили озбиљност тих представака, па су зато предузели енергичније мјере него ли до сада, које, истина, свуда још не утичу поједнако повољно, али ипак постоји нада, да ће се предузетим мјерама додати и нове енергичне мјере за сузбијање бунтовничких елемената. Држање бу-

гарске владе у томе погледу је похвално, и надати се да ће за њом поћи и грчка и српска влада.

Говорећи о српско аустријском царинском сукобу, Голуховски вели, како је ивиенада уред преговора Србије с Аустро-Угарском објављена српско бугарска погодба, коју је бугарско Собрание одмах примило. Аустрија се нашла пред новим положајем, који је пореметио основ до тадашњих преговора, па је морала да заузме одлучно држање. Морала је привремено да прекине преговоре са Србијом, да сачека како ће се ствари развити. Како је Србији у преговорима било пуњено за њу доста повољних концесија, то ју је тај разлог понукао, да у уговору са Бугарском учини све измјене, које је тражила аустро-угарска влада, или у опште да не поднесе Скупштини тај уговор. Аустријска влада је изабрала пошљедње, штодећи до стојајство српске владе, али тражећи одлучно да се трговински преговори продуже тек онда пошто се испуни аустро-угарски захтеви. Овдје се аустро-угарска влада није руководила каквом алобом и завишћу према Србији и Бугарској, јер су таква осјећања увијек далеко од аустро-угарске традиционалне политике немијењања у унутрашње полове балканских држава и неометња њиховог напредовања. Али, поред свега тога аустро-угарска влада није могла допустити, да се под изговором политичког оближења између двије балканске државе закључују такве погодбе, које би нацијеле осјетну штету аустро-угарским економским интересима. Таква се ситуација нама није смјела паметнути, а још мање се могло очекивати да би је Аустро-Угарска примила без енергичног протеста.

Експозе о својој спољашњој политици гроф Голуховски завршује извјештајем о држању Аустрије у мароканском питању. На мароканској конференцији у Алжевирасу Аустрија се — вели се у томе експозеу — држала објективно, тежећи да послужити интересима европскога мира зато је конференција уродила повољним резултатом.

Политичке вијести

Подгријавање тројног савеза Цар Виљем и Цар Фрања Јосиф састали су се били у Бечу, и сад послје владарског састака штампа у Италији, Њемачкој и Аустро-Угарској пречешљава што још није рашчешљано. Изјаве галантерије и кавалерства лете са свију полуслужбених страна, и све се описује само у најљепшим бојама. Још једном штамп

ЛИСТАК

Русна црква у Јапану

Ширење православног хришћанства у Јапану учинило је огроман успјех. Заслуга за то припада највише руском архиепископу у Јапану, Николају. Руски лист „Рускоје Слово“ опсеује све муке и патње, све невоље и трудове, што их је овај неустрашиви и енергични мисионар православне руске цркве морао да поднесе у Јапану, док је хиљаде Јапанаца покретно и привео их у крило св. православне цркве. Успјех тај крунисан је сада тиме што је прије неколико мјесеци епископ Николај, творац руске мисије у Јапану, посвећен за архиепископа.

Сиједи архиепископ Николај је данас, у времену себичности и материјализма, тако необична појава, да је приједно код ње застало. Рад архиепископа Николаја на ширењу хришћанства у Јапану тако је поучан, да би из њега многи други радници на културном пољу могли да изведу лијепо и поучне закључке.

Као и многи други чувени црквени великодостојници, и архиепископ Николај поникао је из редова сиротних сеоског свештенства. Као син сиротног ђавона сеоске цркве у Берези у смоленској епархији, родио се Николај 1837. године, и у мјарском животу звао се Јован Каћкин. 1861. је свршио петроградску Духовну Академију,

па у Бечу, Берлину и Риму потврђује, да тројни савез постоји, у што, како вели „Берлинер Тагблат“, нико и не сумња.

Сад су неки њемачки и талијански листови отпочели да објашњавају смисао одговора Краља Виктора на депешу, којом су га заједнички поздравили из Беча Цареви Виљем и Фрања Јосиф Краљ Виктор је овако одговорио: „Дијелим задовољство Вапег Величанства и Његовог Величанства њемачког Цара због заноса састака, и молим моја два савезника, да приме заједно с мојом захвалношћу на љубазној депешу и увјерење о моме вјерном и непромјенљивом пријатељству“. И ако је текст ове депеше овако објављен у званичним листовима бечким и берлинским, опет неки талијански листови налазе да потребно, да напомену, како Краљ Виктор није у своме одговору употребио ријечи и „моја два савезника“, већ просто два савезника без оне ријечи „моја“. Бечки се листови на то не осврћу, већ потврђују, да је резултат бечког састака јаван доказ постојања тројног савеза.

У једном очевидно испирисаном допису из Рима који је послат бечкој „Новој Слободној Преси“, говори се о чврстоћи тројног савеза и непоколебљивој вољи Италији, да у њему и на даље остане Италија — вели се у томе допису — нема рачуна да напусти савез, који јој је обезбједио њен међународни положај и створио јој могућност да може у корист својих интереса утицати на ток међународне политике. Ма да су у пошљедње вријеме мијењане у Италији неке личности на министарским столицама, за које се вјеровало да дручичије мисле од својих претходника, опет су давас дошле на управу у Италији исте оне личности, које су биле и раније. Не само да нијесу промијењена начела тројног савеза, већ нијесу промијењене чак ни личности. носиоци тих начела.

Истакнувши послје тога, да ће и шеф талијанског генералштаба, генерал Салота, ускоро посетити у Бечу аустријског шефа генералштаба, дописник „Н. Сл. Пресе“ налази за веома потребно да нагласи, како треба спрјечавати све појаве, које би ишле на то, да се посије сјеме раздора међу три савезника. Дописник каже, да је таква једна појава била тобожњи поклон топова Црној Гори према савишћу дописником на мјерадашњем мјесту у Риму, он може да изнесе о тој ствари ово као истицу: Прије неког времена Италија је избацила из своје војске звјезду количину старих пушака

и као младић од 24 године примио је монашки објет, па је наименован за свештеника цркве у руском конзулату у Хакодату у Јапану.

Трновита је била ства којом је млади јеромонах Николај почео да иде у своме мисионарском раду у Јапану. Многе опасности и препријеке морао је да сванда прије но што је дошао ма до каквог успјеха Јапан је тек тада прв пут отворен Европјанима, али све су старе уредбе још биле у важности; још се на Европјане у Јапану гледало као на „бијеле ђаволе“, а на њихову вјеру као на нацает.

— Био сам тада још млад — прича у својим мемоарима архиепископ Николај, и уображавао сам да ћу одмах имати успјеха, да ће се оне мене скупљати хиљаде Јапанаца и слушати из мојих уста науку Христову. Али, како ли сам се преварио. Тадашњи Јапанац сматрали су нас странце као дивље звијери, а хришћанство као одвратну секту, којој само ђаволи припадају.

Али, јакс прироче као што је и архиепископ Николај, лако свладају препријеке.

— Нијесам одустао од своје намјере — прича даље архиепископ — већ сам придружио са локушајма, те сам се најприје посветио изучавању будизма, синтоизма и јапанског и кинеског језика. Те су студије трајале пуних осам година.

Пошто је научио јапански, почео је да проучава јапански живот, улазити у јапанске домове и скланати пријатељства са стаповницама Хакодата. Улазио је често

као неупотребљиве. Ове су пушке продане Конгу О овоме је црногорски Краљ Никола био извјештен преко Краља Белгије, под чијим је Конго протекторатом, па је сам нешто купио од тих неупотребљивих пушака по јевтину цијену. Говорило се и писало много — продужава дописник „Н. Сл. Пресе“ — да је талијанска Краљица Јелена задлаћувата мржњом према Аустрији. Али, ко познаје Краљицу Јелену, која се мање но и једна европска владарка мијења у политику, тај ће се одмах увјерити о ненетивности тих прича. Краљица Јелена хоће да буде само сурруга и мајка. Приписивало се у грјех и Краљу Виктору, да је чинио изјаве противне тројном савезу. Ни то није истина — вели дописник. Краљ Виктор у опште ни пред кам не чини изјаве, осим пред одговорним министрима, и то веома ријетко.

Књижевност, умјетност и просвјета

(Споменица капетана Илије Коњевића) Пршле године приликом сукоба на српско-турској граници испод Куршумлије у борби са Арнаутима, на српској караули Угљарском Кршу, јуначком је смрћу погинуо капетан Илија Коњевић, син Војводине српске Јуначка смрт Коњевићева и иначе његов живот и рад као доброг војника и челик Србина побудили су родољубе у Куршумлији, Прикуљу и Биограду да оснују одбор за прикупљање прилога ради подизања скромног споменика томе јунаку српском, који је погинуо за слободу и чист свог народа. Одбор је издао једну књигу (Споменицу), од чијег је распродавања чист приход намијењен подизању споменика. У споменици, којој је цијена пола динара, описане су прилике српских партизана да турској граници, њихове патње и свакодневне борбе са сусједима, који често упадају у Србијину територију. У данима интернационализма, који је, на жалост почео да захвата и интелегенцију српског племена, у данима опадања старог родољубља, ова је споменица средство да се српско родољубље подржи у свизи и ојача.

Споменица се почиње свм пригодном патристичком прјесмом:

Испред цркве Њемачине,
Што векове веће броји,
А под крушком средовечном
Гроб усамљен један стоји.

Усамљен је, јер покрива
Јунака нам из дјелине,
Те му гроб не квасе сузе
Ни мајчине ни сестрине.

Већ кад која чета војске
Поред овог места мине,
Пред гробом се заустави
И побожно капе окине.

Ил' граничар кад наиђе
Поред овог хладног гроба,
Суза сузу да достигне
Из ока му видиш оба;

Гробу прије, свећу пали
И клечећи крет му љуби,
А из груди клетва счује:
Проклет душман што га уби!

у дворане, гдје су Јапанац држали скупове, па је ту слушао проповиједи будистичких свештеника. Мало по мало постигао је то, да је нешто стручњак у познавању јапанске књижевности, па је као такав био цијељен и од стране Јапанаца.

Тек послје сегодњињих студија јеромонах Николај могао се обрадовати првоме успјеху својих проповиједи. Уочио је да покрети једног свештеника будистичког хрџма у Хакодату. То је успјех био велики, јер је покрштени јапански свештеник који се звао Саваба, имао јак утицај на Јапанаце. Други православни хришћини постаде лекар Сакај, пријатељ Савабин. Послје овога покрштени је још један лекар Арано, а за њим и неколико грађана. На тај је начин ударен темељ православној цркви у Јапану.

Напреду православног цркве Николај је посветио сав свој труд, ослањајући се на Јапанаце искључиво како на сараднике. 1869. Николај поје у Русију да би тамо учирио кратке за о нивање руског мисионарства у Јапану. Његова је молба одобрена, и одређена је за мисионарске цијеље помћ од 6000 руб. годишње, врло мала помоћ, која Николаја није уплашила и одвратила од његовог посла.

Као начелик руске мисије у Јапану и као новопроизведена архимандрит вратио се 1879 у Јапан и настанио се у Токију. Токију тада још није сасвим био отворен за странце, за њих је био одређен само један мали дио вароши. Овдје је Николај неко вријеме проживио тако рећи између

Овда опет грб усамљен
Нико више не походи,
А ту лежи дична жртва
Имену нам и слободи.

Туна лежи секо, који
На Угљарском Кршу паде,
Ту су с њиме закопане
Многе наше лепе наде.

Ту залог лежи братска,
Војволина што нам дала,
Слава врлом Коњевићу!
Војводини личној хвала!

И зар Србин може проћи
Поред гроба овог тића,
А да свећу не запали
На гробу нам Коњевића?

Зар да сеја Српкињаца
Не опште венац вити,
И овоме врлом брату
Хладан грбак не окити?

Не, нит' може Србин бити,
Да г' не тишти ова рава,
Нит' граница заборавит'
К њевића капетана

И. В.

(Друштво „Србадија“ у Грацу). Српско акад. књижев. друштво „Србадија“ у Грацу на својој сједници, која је одржана 28. маја о. г. конституисало се овако: Председник: Светислав Крчединац, лекар; потпредседник: Вељко Поповић, правник; благајник: Душан Петровић, лекар; књижник: Милутин Липчић, лекар; тајници: Никола Радивојевић, лекар; и Урш Ђорђевић, техничар; ревизори: Јован Дуњић, правник; Јован Георгијевић, правник, и Милосав Петровић, лекар.

(Српски родитељи), старатељи који желе да упуте своје ваљане ђаке од 12 до 15 година на изучавање разних, корисних заната и осталих привредних струка, нека се пријаве што прије код својих мјесних учитеља, свештеника, или писмено управи „Друштва Привредник“ у Загребу, па ће добит одмах свна даљња вужна упутства.

Исто важи за ваљане и здраве Српкиње (макар и сиромашне и без родитеља биле) које управа Привредника у српске провинције склања и намјешта — а преко — српских женских добротворних удруга.

(Нова књига) Ових дана изашла је из штампе књига „Отац и Син“ или „Разговор о вјери“, којој је аутор отац Симеон Поповић, јеромонах и настојатељ Манастира Св. Успенског у Дајбабама. Овај религиозно-поучни спјев написан је у стиховима десетерцима. Писао је у једном огласу био назначио цијену својој књизи од 2 круне, али не желећи, да се од књиге материјално користи, него више да књига има преласка у народу, даваће исту по 1 круну онима, који је код писца или у књижарници Ђета Станаћа буду узимали, а за оне, који наруче поштом 1.20 кр. ради поштарине.

Домаће вијести

(Висока благонаклоност) Чим је конституисана стална управа Народне Штедионице на Цетињу, и сва је управа лепешом замодила свога председника г. Вука Вулетича, који се ових дана налазио у Карлсбаду, да о стварању Штедионице поднесе извјештај Њазу Господару. Г. др. Перацић, лични лекар Господарев, депешом је одговорио управи Народне Ште-

неба и земље. Поћу је имао прибежиште код неког Енглеца, а дању је лутао по вароши, проучавајући Јапанаце, док на пошљетку није успио да узме под кирију малу кућицу, која је имала само двије собе. Овдје је Николај отворио прву хришћанску проповиједоницу у Токију. Пође му за руком да скупи 15 слушалаца, који су у већој соби слушали проповиједи из св. јеванђеља. Све је то морао да се крије од власти. На тај начин покрштено је 12 Јапанаца.

И на јапанска хришћанска православна црква морала је на издржи искушења у своме почетку. Била је гоњена од стране власти. Архиепископ Николај успио је да јапанске власти ублажи и да их одбровољи према хришћанској цркви. Број покрштених све више је растао, док није доспело до неколико хиљада. Николај је почео да подиже у разним крајевима цркве, да отвори школе, да ствара семинаре и преводи јеванђеље и св писмо на јапански језик, стварајући уједно и цове црквене општине.

1880. Николај је опет путовао у Петроград, гдје је посвећен за владыку. Сад је успио да добио много знатнију помоћ за мисију. 1885. владыка Николај подложио је темељ саборног православног цркви у Токију, која је 1891. у присуству јапанских власти и дипломатског кора свстачо повећена. Црква је сакраћена по плану руског архитекте Шуропова, а градили су је само јапански радници, те је стала преко 300.000 рубаља. Црква је тако велика, да

лиовице на Цетињу, да је изражене жеље управине за израђе Господарево исказање преко г. Вулетича имао част поднјети Књазу Господару, који је изјавио Своје високо задовољство за такву установу.

(Кривични Законик.) Министарство Правде у половини мјесеца марта ов. год. издало је подручним судовима нарочиту наредбу, да одмах уобичајеним начином обавродују „Кривични Законик“ за Књажевину Црну Гору, пославши при том бесплатно и по један примјерак законика свима судским, као и многим другим чиновницима.

Књ Министарски Савјет пак 15 маја ове године ријешно је, да се свакоме: редовном, привременом и приватном учитељу наших основних школа бесплатно даде по један екземпляр истог законика с препоруком, да га и они у даним приликама што више читају и савјесно објашњавају народу, ради што бољег упознања и тачнијег управљања.

(На знање опима којих се тиче.) Књ Министарски Савјет у својој сјелници од 18. априла ове године — по молби за службу неких учитеља у оставци — ријешно је, да се исти обрате с молбом Заступнику Министра Просвјете и Црквених Послова, који ће поступити по својој увиђавности, са напоменом, да им остали министри не могу дати никаквог занимања у своје подручју.

Горње се и овим путем саопштава ради знања и управљања опима, којих се тиче.

(Никшићка Акционарска Штампарија.) Из Никшића нам пишу: Већ од полужег времена осјећа се у Никшићу потреба за оснивањем штампарије. Скупштина за оснивање штампарије одржана је 14. маја о. г., те су на њој усвојена правила, а изабрана је и друштвена Управа. Правилника је предвиђена основна главница од 10.000 круна; ова је подијељена у 500 акција по 20 круна, од којих се уплаћује при упису 5 круна, а остатак у 5 мјесеци по 3 круне. При упису се плаћа уједно и 1 круна од акције за трошкове оснивања односно резервни фонд.

У Управи Одбор су изабрана г. г. Др Јован Кујачић, предсједник, Др Петар Копић, потпредсједник, Јово Јовановић, благајник, Никола Ђурић, тајник, и Ђакон Косто Лукић, одборник. У Надзорни Одбор су изабрана г. г. Кап. Обрен Николић, предсједник, Ком. Давидо Гатало, потпредсједник и Милан Маленица, тајник.

Друштво се може похвалити, да је — и ако тек основано — побудило у држави живи интересовање. Са свих страна Црне Горе јављају се симпатични одзиви на овај лијепо корак свјесног Оцкошћа.

Игледа да ће се наша народна интелигенција и око овог предузећа окупати, те заједнички омогућити, да установе узмогне послужити на диву и корист отаџбине и народа. Да се око установе могу окупати и најшири народни слојеви, — омогућити оснивачи одређењем најмањег износа за акције и особито повољним начином плаћања.

(† Алекса Шановић, батаљонски барјактар) 22. маја ове године умро је у свом родном мјесту Гостиљу у Зети барјактар довојетског батаљона, зетски јунак Алекса Шановић, а сјутрадан је сахрањен у Гостиљу уз неписано саучешће цијеле Зете и многих покајница из Зети оближњих других нахија.

Ко није лично познавао Шановића и ко није макар издаље пратио живот и рад вестских крајишника ва пошљедње три деценије, не може ни појмати шта је изгубљено у Алекси Шановићу, који премину

у њу може стати 2000 људи. Саграђена је тако чврсто и солидно како би могла одолети честим земљотресима, који се јављају у Јапану. Она је до сада срећно издржала више земљотреса. Саграђена је у руско-византијском стилу, подиже се на једном брежуљку на најљепшем мјесту у Токају.

1899. јапанска влада је признала хришћанство као равноправну вјеру и ставило га је под своју заштиту. За вријеме рата руско-јапанског владика Николај није хтио да напусти своју дужност. Он се очински заузимао за руске заробљенике. Занимљиво је, да су приликом народних побуна при закључењу мира у Портсмуту страдале готове све стране мисије осим руске. За то треба да се благодарни великом поштовању, које владика Николај ужива међу Јапанцима.

Према службеним руским годинама, у Јапану има преко 30.000 православних хришћана, који су подијељени у 260 црквених општина са 194 свештеника. Они су сви Јапанци. Црква и домови за молитве има 178, црквених школа 4, од ових 3 у Токију са духовним семинаром са 28 учитеља и једном женском школом у Киото. Богослужење, проповиједа и учење врше се на јапанском језику. За одржавање мисије св. С. под даје годишње 50 хиљада рубаља, православно мисионарско удружење 30 хиљада.

још за јаке сваге од непуних шездесет година свога у свему ваљаног живота. Неговом се смрћу изгубило много уопште, али највише губе вестски крајишници, којима четобаше један по један одлазе на пут са којег се нико не враћа, а за које ће последице смрти *попа Јака Вулетича* смрт Алексе Шановића бити најосјетљивија.

Кућа Шановића у Гостиљу јесте од како се памти кућа галдинска и мусафирска — како се код нас каже. Звани и намијерни гест, сирмах и богаташ у њој је свакад једвако био дочекан; у подне, у поноћ, на Велики Печак као на Ускрс био је ту угостен свако ко се вајавно овом богатом двору. То је пак у свему појачано од како је настао и домаћинство куће примом покојни Алекса. То нам бјеше прави тазија, кавалер, какав се код сељака тешко може и замислити. Тијем, а још умјешности, честитости у сваком погледу и вредношћу у тежачким пословима — о којој ће се вредноћи дуго у Зети причати — Алекса је подигао још више углед свог дома и повећао му богатство.

Као угледан човјек, као добар Србин, а још због отворених симпатија Црној Гори, покојни Алекса је, док Гостиљ још вије био нам, гољен и аршен. Немало је тамновао у чувеној тамници у бедимма скадарске тврђаве.

Шановић је иза себе у цупом дому оставио лијепо киту синова и синоваца, од свега што им је оставио нека им најдраже буде то што с поносом могу споминвати свог оца односно стрица и хвалити се њиме и они и далеки им потомци.

Вјечни помен храброме Алекси Шановићу и рајско насеље његовој честитој души.

(Преминула) Јуче је на Цетињу последице дугог и тешког боловања преминула, а данас је уз учешће пријатеља и познаника сахрањена Милаца — Миле, супруга г. Стева Татара, чланица државне Главне Контрале. Смрт покојне Милеце је тежак губитак за њену дјецу, која су још малена остала без мајке, за њеног сунруга и цијелу њену родбину. Нека би Свемогући сунругу, дјецу и родбини покојничиној дао снаге и утјехе у жалости, а души покојнице мира у царству вјечности.

(Поклон загребачке Дајчове књижарнице) Загребачки књижар Дајч, ортак чувене књижарнице Кугли и Дајч, послао је на поклон нашеј гимназији велики број антикварних књига за ђачку књижарницу. Међу књигама налази се доста и ријетких старих књига, али је велика вољина одређена баш за ученике гимназије. Вазду 3000 свеака разних дјела српско хрватске књижевности, нарочито из књижевности Илирскога доба, надокнадиће у неколико овај тешки губитак, који је гимназијска књижарница претрпјела о зимском пожару.

Родољубивој родољубу јавно се исказају срдачна благодарност.

(Умро у Русији) У Русији у граду Књеву, 23. маја ове године, ђачка омладина из Црне Горе и Србије сахранила је свога незаборавног друга студента правника 3 курса кијевскога универзитета — Милутина Марковића. Поклојник био је син капетана Рама Марковића из Пипера. Још у врло младим годинама он је допутовао у Русију у Кијево, гдје је ступио да се учи у Кијево Подолско Дух. Училиште. По свршетку училишта ступио је у Духовну Семинарију, а по свршетку исте ступио је у кијевски универзитет на правнички факултет.

За све вријеме, од кад се је почео учити у универзитету, тежак му је био живот, јер није имао ни стипендије, ни никакве друге помоћи. Он је морао да се учи и у исто вријеме да сам себи зарађује хљеб. Овакви живот одвише је тежак био; но покојник борио се за живот до потоне силе. У потонеј години он је, готово, све вријеме боловао.

На дан његове сахране скупили су се да га испрате до гроба сви ђаци Срби из Србије и Црне Горе, који се уче у Кијеву у разним школама; скупил су се његови другови, који су у Духовној Академији и у Универзитету, а тако исто било је и много познаника. Другови на гроб метнули су вијенац Лака му братска земља словенска у којој почива.

(Хотимично се рано) Под овим натписом у претпрошлом броју „Гласа Црногорца“ саопштили смо да се приликом пријеписа чете Бојовића на Књажевицу хотимично рано из револвера Милета Заријан Бојовић зато, што није био уврштен у прву класу војника. Сад накнадно јављамо, према извјештају обласне управе у Колашину, да је Бојовић испустио душу не могавши пребољети тешке ране, које је, због јединственог носача, себи задао.

Нека му Бог удијели души рајско насеље.

Телеграми Бечког Кор. Бироа

БИОГРАД, 1 јуна. — Пошто је рјешено завјереничко питање, Краљ Петар ће ускоро поћи у иностранство да посјети европске дворове. Прва је посјета намијењена бечком двору.

БЕЧ, 1 јуна. — Бюдетски одбор аустријске делегације примио је бюдет министарства спољ. послова. На питање, да ли се може рачувати на Италију у балканском питању, Голуховски је одговорио да се може, јер обадвије државе желе одржати status quo, и да се за вријеме његовог састанка са талијанским министром иностраних послова у Венецији расправља о албанском питању, којом су се приликом споразумјели да одржаће status quo. Голуховски је на крају изјавио, да с Италијом није било никаквих других тајних споразума.

БЕЧ, 1 јуна. — Румунски престолонашљедник присио је, дочекав срдачно од цара на станици. Народ је одушевљено поздрављао цара и престолонашљедника, који је предао цару ланац Кароловог ордена као првоме од страних владалаца, који је добио тај орден. У подне је код цара био у част госта доручак. У вече се гост вратио у Букурешт.

КАРЛСБАД, 1 јуна. — Велике Књагиње Милица и Стана, које су похотиле своје родитеље, вратиле су се у Беч. На станици их испратиле Књагиња Ана Батемберг и Књагињице Ксенија и Вјера.

АТИНА, 2 јуна. — Службени односи између Грчке и Румуније званично су прекинути. Сви грчки и румунски конзули опозвани су.

КАРЛСБАД, 2 јуна. — Књаз Црногорски са породицом јутрос је отпутовао у Беч.

БЕЧ, 3 јуна. — Књаз Црногорски присио је овама са породицом.

БИОГРАД, 3 јуна. — Милићевић, српски посланик у Берлину, наменован је за посланика у Лондону. Ујед, сајетник енглеске амбасаде у Берлину, наменован је за посланика у Биограду.

БЈАЛСТОК, 3 јуна. — За вријеме католичке и православне процесије бачена је бомба и испалено неколико метака из револвера. Одмах се посумњало да су то учинили Јевреји. Свејтина због тога навали на Јевреје и опљачка 200 њихових дућана. Умијешала се војска. Убијено је 30 лица, а неколико стотина рањено.

Стечај

„Црногорској Банци“ на Цетињу потребан је управитељ. Кандидат треба, да је био у сличним заводима и показао практичну способност и да зна поред српског језика и још један од страних језика: француски, њемачки или талијански. Ко жели заузети ово мјесто нека најдаље до 15. јуна т. г. по ст. кал. поднесе потписатоме одбору своју понуду са условима, које поставља, увјерењима о својој теоријској и практичној спреми и нека означи најкраће вријеме у ком би могао дужност предузети.

Цетиње, 9. маја 1906. г.

Привремени Одбор
„Црногорске Банке.“

Натјечај

У смислу ријешења оvd. Општинског Одбора, од бреног Књ Министарством Унутрашњих Дјела, отвара се натјечај на мјесто физикуса за варшт Подгорицу.

Годишња је плата три хиљаде (N г 3000) круна, које ће се исплаћивати у мјесечним обрацима из општинске касе, и сувише право на визите по „санитетском зборнику“, али се неће моћи у сврху лијечења удаљивати из варшти без предходне дозволе Општинске Управе.

Натјечај се морају бити свршени док тори цијелокупног лекарства на једном од

признатих јевропских универзитета и морају познавати добро српски језик, те своје молбе имају улутити потписаној Управи, са потребним исправама оспособљења, најдаље до 20 јула ове године, по старом календару.

Првенство ће имати они, који буду имали вишегодишњу лекарску праксу.

К броју 705—В—1906—8.

У Подгорици, 29. маја 1906. год.

Управа Општине варшти Подгорице
Предсједник,
Р. 143, Бр. 267, 1.3 Кап. Ст. Раичковић

ОБЈАВА

Поштанско-телеграфском одјељењу књ. министарства унутрашњих дјела потребита је за поштанске штале у ниже наведеним мјестима, шљедња потрошна хране за коње и то:

1. за Цетиње:
овса килогр. 74500, сијена килогр. 40000.
2. за Бегуше:
овса килогр. 24000, сијена килогр. 18000.
3. за Ђотор:
овса килогр. 20000, сијена килогр. 14000.
4. за Ријеку:
овса килогр. 20000, сијена килогр. 14000.
5. за Подгорицу:
овса килогр. 40000, сијена килогр. 24000.
6. за Д-град:
овса килогр. 26000, сијена килогр. 18000.
7. за Никшић:
овса килогр. 14000, сијена килогр. 8000.
8. за Вир:
овса килогр. 20000, сијена килогр. 14000.
9. за Пристан:
овса килогр. 24000, сијена килогр. 15000.

Свега овега кил. 262.500, сијена килогр. 165.000.

Ради набавке горње количине овса и сијена одјељење ће, у својој канцеларији 15. јуна тек. год. од 9 сати пр. подне до 12 сати на подне, држати јавну аукцију. — Лиферант, ако је црногорски држављанин, треба да положи предходно кауцију од 8000 (осам хиљада) круна у готовом новцу, или 15000 (петнаест хиљада) круна у непокретној имовини; — ако је страни поданик 15000 (петнаест хиљада) круна у готовом новцу.

Услови уговора могу се видјети у канцеларији потписатог.

Број 2870.

Цетиње, 26. маја 1906. год.

Из канцеларије поштанско-телеграф одјељења књ. министар. унутрашњих дјела.

Званично

2—3

Службени огласи

О Г Л А С

Пресудом Књ. Великог Суда, од 14. маја 1905. год. број 205—V—1905—16 износи се на јавну продају доле описане непокретности Сеита Омерова Ђечевиха, из Подгорице, које су процијењене 1095 кр.

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског суда у Голубовцима. За продају се одређују три рока, 9. јуна, 9. јула и 9. новембра т. г. у три сата последи подне.

На првом року непокретност се неће продати испод процијењене вриједности, а на другом хоће и ниже, али никако испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности, на трећем року непокретности ће се устушити понудиоцу највише цијене.

Сваки лиценцијант дужан је положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који на непокретностима имају какво реално право, дужнички повјериоци, и они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

У „Вијелом Пољу“ кућа поземјаша, дуга 10 м. и 35 цм. широка 6 м. са обором у простору од једног рала. Граници: од истока Сеит Ђечевих, од запада пут, од сјевера Јакуп Ђечевих, а од југа Сеит Ђечевих, процијењена 300 круна.

У „Ланатама“ под кућом седам рала оранице; граници од истока Томица Кљивац, од запада и југа пут, од сјевера Сеит Ђечевих, процијењена 560 круна.

У „Јасеницама“ 1 рало и $\frac{1}{4}$ оранице, граници: од истока поп Стено Квезевић, од запада Јакуп и Ислам Ђечавић, од сјевера Симо Матовић, а од југа Стеван Ускоковић, процијењени 60 круна.

У „Јерини“ 1 коса и $\frac{1}{4}$ косачице; граници, од истока Мујо Лајић, од запада црквина, од сјевера Мило Бојановић, од југа пут, процијењено 100 круна.

У „Горњим Брзговима“ $\frac{1}{4}$ и $\frac{1}{8}$ косачице, граници, од и тока Бећо Ђачевић, од запада Мујо Кукуличкић, од сјевера црквина, од југа Ђирко Бојановић, процијењено 45 круна.

У „Диовицима“ $\frac{1}{4}$ косачице, граници, од истока Јакуп и Асан Ђечевих, од запада пут, од сјевера Ђирко Бојановић, од југа Благо Лагић, процијењено 30 кр.

Број 684 ex 1906—V—564—1905

У Голубовцима, 9. маја 1906. год.

Капетански Суд
Капетански Заступник
Р. 323, Бр. 263, 1,1 Никола Вулетич

Јован Милошевић — Трст

комисионарски посао, трговина на велико у колонијалној роби, дрогарији, јужним воћем и т. д.

Имаде веде са највећим свестраним увозним и извозним пијацама: Све врсте земаљских производа као орахе, вуну, кожу, звијерку, разно медицинско коријење, лишће, бобе, и цвијет купује за свој властити рачун и прима у комисију — постивава најбоље цијене, кулантина послуга, провизиона стопа умјерена.

П. п. Бр. 86. 13-26

НАЈБОЉЕ САВРЕМЕНЕ НОВОСТИ!

Умјесто К 40 само К 12. Најфинији, чисто акром, двоструки дурбин, најновији, најбоље састава, са 6 објектива, најбоље квалитете. Модел „Zeus“ за путовање, казалишта и т. д., 144 мм, висок, објективи 43 мм. промјера уз ванредну свјетлост, са компасом, кожни ток и реиње К 12. Тако што је доказано, продано је преко 10.000 комада војсци, спортистким клубовима и т. д.

Велико и својопште признање ужива строј за шишање власи из творнице у Солингену од најбољег челика, са треперним резом, патирјује све до сала взапле стројеве, врло јефтин, комад по К 550, најфинији К 7—, за шишање браде К 6—, за животиње К 5—. Сигурни строј за самобрање само К 4—. Строј „Стар“ К 685.

Ваш за половицу јефтиније него ли у трговинама на обрече, отпремам уз петгодишње јамство нове на високо удешене Сингерове шивачке стројеве, удешене за тјерањем погом, скупа са ормарићем за К 49—.

а за тјерањем руком К 42 Singer-Ringschiff са раскошном опремом и свим прибором уједно са ормарићем К 78. Стројеви за везање К 4. Сингер-Централ-Бобин са елегантним ормарићем само К 92.

Двоколице у највећем избору: нове од 120 кр па навише, употребљене од 70 кр. навише са свим прибором. Отпрема уз поушаче M. Rundbakin, Беч IX/1, Liechtensteinstrasse 23. Цијеници сатова, претена, ланаца, музичких и разних потребних кућних ствари, бесплатно и франко.

П. п. Бр. 115 9-10

ПОЗИВ

НА

Главну Скупштину Подгоричке Банке

на коју се позивају г. г. акционари I. II. и III. кола банчних акција.

Скупштина ће се одржати 18. јуна, 1906. у просторијама основне школе у Подгорици а отпочети рад у 8 сати прије подне.

Као улазница на скупштину служи за акционаре I. и III. кола акција, уплата књижица, а за акционаре II. кола признаница о плаћеном упису.

Дневни ред:

1) Давање разрјешнице пресједнику скупштине, пресједнику главног одбора, пресједнику надзорног одбора, члановима главног и надзорног одбора као и управи Прве Зетске Штедионице.

2.) избор пресједника скупштине;

3.) избор чланова за управни одбор и

4.) избор чланова за надзорни одбор.

Пресједник главне скупштине
сердар Јагош Радовић с. р.

Р. 114 Број 266 1,1.

ПОЗОР.

Шаљем увијек мукте и без трошка лвјеп печат од кавчука с именом, сталожем (занатом) и адресом онога, који ми пошаље у препорученом писму 150 жигосаних различних поштарских марка своје земље или колонија.

200 разноврсних поштарских марка давају право на цјену електричну лампу, ствар озбиљну, практичну и трајну.

Fernand-Hay,

Saint-Nicolas du Port, France

П. п. број 268 1,3 (Meurthe-et-Moselle)

Одговорни уредник: Алекса Мартиновић

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Удова пок. капетана Ниволе Неимаровића, из Шавника, примила је од руског осигуравајућег друштва „Россиа“ суму, на коју је покојник код тога друштва осигуран био, чим јој је знатно помоћен, да може васпитати и на добар пут повести своју осироћеду дјечицу. Због овога се, од стране удовице и дјечице јој изриче реченом друштву срдачна благодарност.

Цетиње, 31. маја 1906. год.

За Милушу, удову Неимаровића
и дједу јој, пуномоћник

Р. 72 бр. 270. 1,1 Борђе Цраогорад.

Моје незаборављеном мужу

† НИКУ ЛУКИНУ ПОЧЕКУ

даваћу годишњи помен

у недјељу 4. јуна у 10^{1/2} сати прије подне на „Новом Гробљу“.

Са овим извјештавам покјникове кумове, другове, познанике, молећи за присуство.

Цетиње, 3. јуна 1906.

Ожалошћена супруга

Р. 38. бр. 271, 1,1 Сенка.

Јавна благодарност.

Приликом смрти нашег милог незаборављеног сина односно брата

† БУРА ИВАНШЕВИЋА,

који је погинуо у 33-ој години свог живота, сматрамо за дужност изјавити овим путем нашу најтоплију благодарност г. Буру Николу Иваншевићу у Биоград, који се још за живота покојниковог вазда старо као за свог сина, и топло нам саучешће указао.

Остајемо дубоко благодарни поштованом грађанству вароши Цетиња (Бјег пода; нашој браћи Доњокрајцима, Баицама, који у нашој големој жалости учествоваше и нама у неколико тугу ублажише.

Наша срдачна хвала овданијем „Занатлијско-пјевачком друштву“ које је на парастову држало 28. пр. мјесеца — судјеловало.

Још једном хвала свијема који нам ма којим путем учествоваше у нашој великој жалости.

Цетиње, 1. јуна 1906.

Ожалошћени:

Отац Гаде, брат Мило и остала родбина.
Р. 120 бр. 269. 1—1

Јавна благодарност

Приликом смрти нашег милог и нисда незаборављеног оца баталион. барјактара

† АЛЕКСЕ ШАНОВИЋА,

који се пресели у вјечност 23. маја ове године, у 70-ој години свога живота, 24. от вестог предат матери земљи, те не можемо пренебити да овим путем не изјавимо најтоплију захвалност Обласном Управитељу господину Шпир Поповићу, који на глас смрти милог покојника похита не желећи труда доћи, да га до вјечне куће прати.

Срдачна хвала г. г. капетанима Стевану Равичковићу, Саву Шестићу, Тому Радичевићу и поручнику Андрији Ненезићу.

Вјечита хвала мјесном грађанском и војничком чиновништву, који са војничким почастима, покојника до вјечне куће испратеше, хвала свештенству г. г. Андрији Драговићу, Ристу Поповићу, из Вуковаца, Арсу Поповићу с Дољана и Михаилу Поповићу из Зете, и учитељству Гојнићу и Дракићу са ђацима, који спровод увеличаше.

Непамјерна хвала г. г. свештенику Шпир Радичевићу, капетану Крсту Линовићу и учитељу Василију Дракаћу, који се са својим дирљивим говором са милим покојником опростише.

Хвала г. г. официру Јоку Дабчевићу са Вранинашима, капетану Мићу Костићу са Додошницама, брајактару Митру Лађаћу са Понарлијама, и официру Мирановићу, као перјанику Стану са Бокочанима, који нам покојника ожалише и до вјечне куће испратеше.

Хвала браћи Зећанима, који у великом броју похиташе, и покојника ожалише и до вјечне куће испратеше.

Хвала свима онима, који нам лично, писмено и телеграфично изјавише своје саучешће, и у неколико утјеху дадоше, у нашој прегодемој жалости.

Зета Гостиљ, 25. маја 1906. год.

Ожалошћени:

син Михаило Шановић с породицом.
Р. 240, Број 265, 1,1

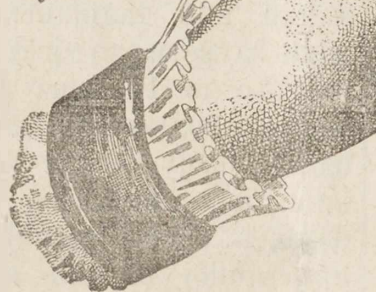
Свако мора да се чуди! Неписана је дивна красота и сјајан поглед, што их пружају БАЛТИМОРСКИ ДИЈАМАНТИ који су признати као најљепша подражавана, и оковани у претене, минјуше, иле пријеваче и за оковатнике, ченаље и т. д. Осим ових добијају се и ланчани за сатове и разне друге ствари. Сваки комад пре 4 круне сада само 1 круне. Сваком бадан шаљемо наш изустровани пјевоник. Наручите изврнују се такођер поштом на покуку или уз претходну уплату извоза.

Baltimore
American Diamond Co
Budapest,
VIII Kerepesi út 9/b.
(1—1)

П. п. Број 254

всг.

Довољно је
од
ПРАВЕ „ФРАНККОВЕ“
примјесе за наву

САМО ПОЛОВИЦУ ТОЛИКО,

Поштована домаћице! Пазите добро на наш поглед,
јер наше највише многе шворнице и шворе.
Зрнице садржаја 500 грама
ПРАВЕ
„ФРАНККОВЕ“ КАВЕ
примјесе

као од других сурогата, јер је права „ФРАНККОВА“ примјеса за наву

1.) снажнија, 2.) лепше боје, 3.) издашнија, дакле 4.) јефтинија — 5.) притом укуснија и затим још и не одвише горка.

За „црну“ каву: на 4 кашике зрна — 1 кашику „Франкк'ове“ примјесе за наву
„белу“ „ „ 3 „ „ „ 1 „ „ „ „ „ „

В. X 649 0 10 П

П. п.

Број 163.

В. X. X.

4—5

Штампа К. Ц. Државне Штампарије